

1. Çocuğa yeteri kadar ve etkili zaman ayırmamak.
2. Yanlış ilaç kullanımı.
3. Çocukları arkadaşlarıyla, akranlarıyla, komşularla, akrabalarla hatta kendi kardeşleri arasında karşılaştırma yapmak.
4. Çocuğun yapması gereken sorumlulukları vakit kaybı olmasın diye aile büyüklerinin yapması.
5. Anne ve babanın çocuğa zıt yöntemlerle yanaşması ve uygulama yanlışlıkları.
6. Ödül ve cezada aşırıya kaçma.
7. Evde görev dağılımının olmaması.
8. Evin kendisine ait kesin kurallarının konmamış olması(yemek saati, yatma saati...)
9. Aile toplantılarının yapılmaması, aile bireylerinin birbirlerine karşı olumsuz duygularla dolmasına, öfke patlamaları yaşanmasına neden olur.
10. Etiketleme. (Küçüksün, beceremezsin...)
11. Kardeşlerin arasına girmek.
12. Çocuk ve ergen psikolojisini bilmemek.
13. Sürekli çocuğun suyundan gitmek.
14. Çocuğuna ve onun kararlarına saygı duymamak.
15. Katı kuralların olması.
16. Çocuğunuz öfkelenğinde durmamak daha fazla bağırarak.

17. Sözüünüzde durmamak büyük hata güven kaybettirir.
18. Çocuğu basite almak.
19. Çocuğunuzun sürekli eleştirmek.
20. Beslenme yanlışları.
21. Küçük çocukları beslenmeye ve uyumaya zorlamak.
22. Her şeye ve herkese laf yetiştirmek.
23. Misafir gelince küçük çocukları içeri göndermek.
24. Çocuğun yanında çocuğu eleştirmek.
25. Çocuğun her istediğini almak.
26. Kullanım becerisine zamanlama yetisine sahip olmadan cep telefonu ya da bilgisayar almak.
27. Gereksiz sözler vermek.
28. Çocukların okul ödevlerini yapmak.
29. Anne ve babanın farklı şeyleri savunması.
30. Çocukları sadece öğrenci olarak görmek.
31. Çocukların yanında olumsuz örnekleri rahatça söylemek.
32. Çocukları şımarık gerekçesiyle övmemek.
33. Çocuk ve ergen psikolojisi bilgisine sahip olmamak.

34. Sürekli öğüt vermek.
35. Geçmişini sürekli öne çıkarmak, başa kakmak.
36. Çocukların yanında yüksek sesle tartışmak.
37. Çocuklardan çekinip eşine iltifat etmemek.
38. 7 yaşından büyük çocukların yatağını ayırmamak.
39. Ağlayan çocuğun her ne şekilde olursa olsun susmasını sağlamak.
40. Üzölmüş çocuğun üzerine gitmek.
41. Çocuklara yeteri kadar güvenmemek.
42. Maneviyatı öğretmemek, yaşatmamak.
43. Çocuğa karşı panik olmak, aşırı merak etmek.
44. Parasal konuları ya saklamak ya da her seferinde koz olarak kullanmak.
45. Anne ve babanın da kendisinin bir gün çocuk ve ergen olduğunu unutması.
46. Çocuğa gülmemek.
47. Çocukla günü hakkında konuşmamak, aksırdığında çok yaşa dememek, sabah uyanığında günaydın gece yatarken iyi geceler vb dememek.
48. Çocuğa sürekli evet ya da hayır denmesi.
49. Çocuğa bağırarak.
50. Çocukların yerine karar vermek.

51. Şefkatten uzak durmak sevgimizi belli etmemek, mesafeli davranmak.
52. Saygı, saygı, saygı...
53. Yanlışı cezalandırıyorsanız doğruyu da ödüllendirin.
54. Sürekli mazeret uydurmak.
55. Çocukla yeri geldiği zaman bir büyük gibi konuşmak.
56. Aile içi gruplaşmalar zıtlaşmalar ve şiddet içeren kavgalar.
57. Duygu sömürüsü yapmak veya bize yapılmasına müsaade etmek.
58. Çocuklara söz hakkı vermemek.
59. Verilen cezayı uygulamamak. Uygulanmayacak cezalar vermek, tehditler savurmak.
60. Mükemmeliyetçi ebeveynler beklentilerin yüksek olması.
61. Çocuğu sonuna kadar dinlememek.
62. Çocukların oyunlarını bozmak, çocukları ciddiye almamak ya da garip olduğu konusunda eleştirmek.
63. Çocuğu fazla sahiplenme, aşırı korumak.
64. Hataya izin vermemek.
65. Sorumluluk vermemek.
66. Gelişimleri için gerekli ortamı sağlamamak.
67. Bilgi ve tecrübelerini anlatırken kendi hatalarını kapatıp mükemmelmış gibi anlatmak.
68. Dediğimi yap yaptığımı yapma demek(sigara, küfür, yalan).
69. Kendileri de aynı hatayı yaptıkları halde çocuk yapınca küçümsemek.
70. Sorgulamadan merak etmeden tam olarak itaat etmelerini istemek.
71. Çocuğun aile büyüklerini eleştirmelerini hazmedememe gereğinden fazla tepki göstermek.
72. Yardım istemediği halde yardım etmek.
73. Aralarında halledebilecekleri konuları bir üçüncü kişiye aksettirmek.
74. Sürekli olarak uyarmak.
75. Yapılacak öğrenilecek şeylerde sabırsız davranmak.
76. Lakap takmak.
77. Çocuğu korkutmak. Allah, dayak, baba, iğne, öcü vb.
78. Çocuğun yanında birilerini eleştirmek, gıybet etmek, öğretmeni ve eğitim sistemi hakkında konuşmak.
79. Verilen kararlarda ya da cezalarda çocuğun direnci ile karşılaşınca geri adım atmak.
80. Anne kızarken babanın ona arka çıkması ya da tam tersi.
81. Hata yapmaması için sürekli uyarmak, niyet okumak.
82. Çocuk oyun oynarken ondan bir şey yapmasını istemek.
83. Sürekli etraftaki insanların güvenilmez olduğunu, karşı cinse inanmamamız gerektiğini söylemek. Paranın çok önemli olduğunu, okumazsa çöpçü olacağını, bizim zamanımızda şöyleydi, böyleydi diye söze başlamak.
84. Çocuğu sigara ya da alkol almaya göndermek.
85. Zorla ders yaptırmak.
86. Çocuğu çöpçü, berbere çırak, kapıcı gibi mesleklerle tehdit etmek.
87. Sevginin karın doyurmayacağını söylemek. Sürekli çocuğun arkadaşlarına karışmak, gerekli gereksiz müdahalelerde bulunmak ve kısıtlama yolunu seçmek.
88. Ödül olarak yanlış yiyecekler seçmek. Çikolata, şeker ve gazoz türü zararlı yiyecekler vermek.
89. Olaylarla ve kişilerle dalga geçmek.
90. 'Ben sana dememiş miydim!' demek.
91. Geceleri yatarken garip masallar okumak.
92. Bedensel gelişimin ruhsal gelişimden ve duygusal gelişimden önde tutulması ya da ders problemlerinin tek sorunmuş gibi ön planda tutulması. Çünkü hiçbir zaman ders kendi başına problem oluşturmaz. Çocuklardaki ruhsal sorunlar ders problemini etkiler.

93. Çocuğun normal gelişim sürecine göre değil de 'elalem ne der' kaygısıyla değerlendirmek. Başkalarını hep doğru ve farklı görmek.

94. Annenin babayı, babanın da anneyi kötülemesi ya da birbirlerini yok saymaları.

95. Beyaz da olsa yalan söylemeyin. Mutlaka açıklama yapın.

96. Lütfen azıcık susun. Her şeye laf yetiştirmeyin.

97. Duygu sömürüleri yapmayın. Kendinizi acıdırmayın.

98. Gereksiz, zamansız, ayarsız sevgi gösterilerinde bulunmak, çocukların büyüdüğünü ve düşüncelerin değiştiğini kestiremeyen anne ve babalar çocuk hala ilk dönem çocuğumuş gibi şakalar yapar, istediği türde dokunsal şakalar yapar ve küfür edebilirler. Lütfen çocuğun yanında hem şakalarınızın içeriğine hem de konuşmalarınızın içeriğine çok dikkat ediniz.

99. Çocuklarla arkadaş gibi olmayın. Anne ve babanın çocukla arkadaş olması ilk etapta kulağa hoş gelmesine rağmen zamane çocukları için hiç de geçerli bir ilişki türü değildir.

ÇOCUKLAR NEYİ ÖĞRENİR

Eğer bir çocuk kınanarak yaşarsa suçlamayı öğrenir.

Eğer bir çocuk düşmanca davranışlar içinde yaşarsa kavga etmeyi öğrenir.

Eğer bir çocuk alay edilerek yaşarsa sıkılganlığı öğrenir.

Eğer bir çocuk utanç içinde yaşarsa suçluluk duymayı öğrenir.

Eğer bir çocuk hoşgörülle yaşarsa sabırlı olmayı öğrenir.

Eğer bir çocuk teşvik edilerek yaşarsa güvenmeyi öğrenir.

Eğer bir çocuk değer verilerek yaşarsa saygı duymayı öğrenir.

Eğer bir çocuk eşitlik ortamında yaşarsa adaleti öğrenir.

Eğer bir çocuk güven duygusu içinde yaşarsa inanmayı öğrenir.

Eğer bir çocuk beğenilerek yaşarsa kendisinden hoşlanmayı öğrenir.

Eğer bir çocuk kabul ve dostluk içinde yaşarsa dünyada sevgi aramayı öğrenir.

Eğer bir çocuk düşmanlıklar içinde büyürse saldırganlığı öğrenir.

Eğer bir çocuk sevgi içinde büyürse güvenmeyi öğrenir.

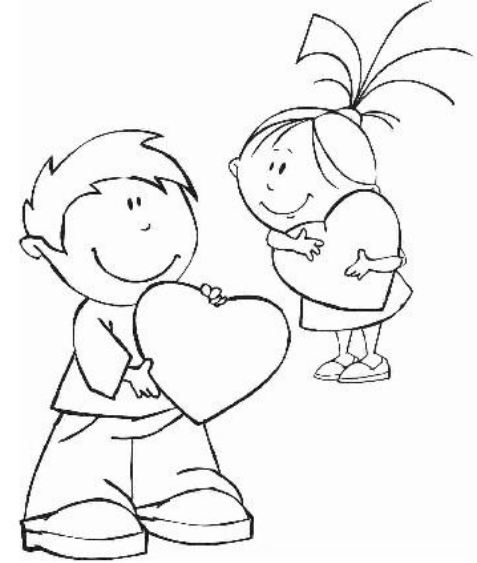
Çocuk ailenin, aile de toplumun ürünüdür; çocuk yaşadığını öğrenir.

UNUTULMAMALIDIR Kİ!

Karı koca olmak kadın erkek olmaktan farklıdır.

Anne baba olma da karı koca olmaktan farklıdır.

Aile olmak bunların hepsini kapsayan ve bunlarla birlikte hareket eden bir tercihtir. Çünkü iyi bir insan değilseniz iyi bir eş olamazsınız, iyi bir eş değilseniz iyi bir anne-baba olmanız da zordur.

**ÇOCUKLARIMIZI
YETİŞTİRİRKEN
YAPTIĞIMIZ
HATALAR
(AİLE EĞİTİMİ)**

Adres:

Fevzi Çakmak Mah. Yıldırım Beyazıt
Cad. No: 3, 1 Yenibosna,
Bahçelievler, İSTANBUL
Tel: 0212 503 9890

Okul Sitesi:

<http://kuleliilkokulu.meb.k12.tr>

Sosyal Medya:

<https://www.facebook.com/kuleliilkokulu>

